

BENELUX-BUREAU VOOR DE INTELLECTUELE EIGENDOM
BESLISSING inzake OPPOSITIE
N° 2012399
van 20 december 2019

Opposant: **MAISON A.E. DOR Société à Responsabilité Limitée**

Rue Jacques Moreau 4bis
16200 Jarnac
Frankrijk

Gemachtigde: **Office Kirkpatrick S.A.**

Avenue Wolfers 32
1310 La Hulpe
België

Ingeroepen recht: **Uniemerk 2543866**

A.E. DOR

tegen

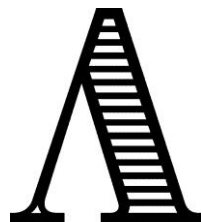
Verweerder: **Alidor bvba**

Schietspoelstraat 7
8760 Meulebeke
België

Gemachtigde: **Everest Advocaten G&B cvba**

Bollebergen 2 A Bus 20
9051 Zwijnaarde
België

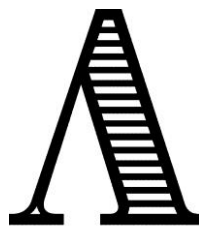
Betwiste aanvraag: **Benelux aanvraag 1337287**

ALIDOR

I. FEITEN EN PROCEDURE**A. Feiten**

1. Op 5 augustus 2016 heeft verweerder een Benelux aanvraag verricht van het

gecombineerde woord-/beeldmerk **ALIDOR** voor waren en diensten in de klassen 32, 33 en 43. De aanvraag is onder nummer 1337287 in behandeling genomen en gepubliceerd op 10 augustus 2016.

2. Op 10 oktober 2016 heeft de opposant oppositie ingesteld tegen de inschrijving van deze aanvraag. De oppositie is gebaseerd op het Uniemerkt 2543866 van het woordmerk "A.E. DOR" ingediend op 11 januari 2002 en ingeschreven op 23 mei 2003 voor waren in klasse 33.

3. Volgens het register is de opposant daadwerkelijk de houder van het ingeroepen merk.

4. De oppositie is ingesteld tegen alle waren en diensten van deze aanvraag en is gebaseerd op alle waren van het ingeroepen merk.

5. De gronden voor de oppositie zijn deze, neergelegd in artikel 2.14, lid 1 van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (hierna: "BVIE")¹.

6. De proceduretaal is het Nederlands.

B. Verloop van de procedure

7. De oppositie is ontvankelijk en door het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom (hierna: "het Bureau") ter kennis gebracht van partijen op 13 oktober 2016. In de loop van de administratieve fase van de procedure hebben beide partijen argumenten ingediend. De procedure verliep conform de daaraan gestelde eisen in het BVIE en het bijbehorende uitvoeringsreglement (hierna: "UR"). Daarnaast is de procedure een keer ambtshalve opgeschort vanwege een nietigheidsverzoek bij het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (afgekort 'EUIPO') met betrekking tot het ingeroepen merk. Naar aanleiding van de beslissing in deze nietigheidsprocedure door EUIPO op 21 februari 2019, werd de classificatie van de waren in klasse 33 van het ingeroepen merk beperkt. De administratieve fase is afgerond op 2 mei 2017.

¹ In deze beslissing wordt steeds verwezen naar de op de datum van de beslissing van toepassing zijnde wet- en regelgeving, tenzij het gaat om bepalingen die gedurende de procedure een materiële en voor de beslissing relevante wijziging hebben ondergaan.

II. MIDDELEN VAN DE PARTIJEN

8. De opposant dient met toepassing van artikel 2.14, lid 2, sub a BVIE een oppositie bij het Bureau in en beroept zich daarbij op artikel 2.2ter, lid 1, sub b BVIE: verwarringsgevaar omwille van de identiteit of overeenstemming van merk en teken en van de gelijkheid, dan wel overeenstemming van de waren of diensten in kwestie.

A. Argumenten opposant

9. Opposant meent dat de diensten van verweerder identiek dan wel soortgelijk zijn aan de waren van opposant.

10. Gelet op het soort waren in casu (alcoholhoudende dranken) stelt opposant dat het aandachtsniveau van het publiek (consumenten boven de 18 jaar) gemiddeld is.

11. Wat betreft de vergelijking van de merken, stelt opposant dat de merken visueel overeenstemmen nu beide beginnen en eindigen met dezelfde letters in dezelfde volgorde: A- -D-O-R. De lengte van beide woorden is overeenstemmend. Het enige verschil ligt in de toevoeging van een gestileerde letter 'A' in het bestreden merk, doch dit kan door het publiek als een decoratief element worden opgevat. Dit figuratieve element herhaalt en benadrukt alvast de gemeenschappelijke beginletter van beide woordtekens.

12. Auditief stemmen de merken overeen aangezien beide beginnen en eindigen met dezelfde letters in dezelfde volgorde: A- -D-O-R. Bovendien bestaan beide merken uit drie lettergrepen: A-E-DOR enerzijds, en A-LI-DOR, anderzijds. De identiteit van klanken en cadans creëert volgens opposant eenzelfde of minstens een sterk overeenstemmende auditieve indruk.

13. Begripsmatig heeft geen van beide merken een evidente betekenis.

14. Opposant meent dat de merken in hun totaalindruk overeenstemmen. In deze zaak wordt de mate van overeenstemming tussen de merken nog versterkt door de identiteit of gelijksoortigheid van de betrokken waren in de klassen 32 en 33. De gemiddelde consument zou kunnen denken dat de waren die worden aangeboden onder het bestreden merk afkomstig zijn van opposant, en omgekeerd. Er bestaat dus een reëel verwarringsgevaar tussen het oudere merk en het bestreden merk. Opposant verzoekt het Bureau dan ook de oppositie toe te wijzen en de inschrijving van het bestreden merk te weigeren.

B. Argumenten verweerder

15. Verweerder stelt dat de vennootschapsnaam ALIDOR verwijst naar de voornaam van de grootvader van de oprichter van de vennootschap.

16. Wat betreft de vergelijking van de waren en diensten, meent verweerder dat er enkel een soortgelijkheid bestaat tussen de waren vermeld in klasse 33. Er kan echter geen soortgelijkheid zijn tussen de waren in klasse 32 van verweerder en de waren in klasse 33 van opposant, nu opposant in de opsomming van de waren in klasse 33 uitdrukkelijk bieren heeft uitgesloten. Er kan daarnaast evenmin een soortgelijkheid worden vastgesteld tussen de

vruchtendranken in klasse 32 en de diensten in klasse 43 van verweerder en de waren in klasse 33 van opposant.

17. Verweerder is van mening dat er op begripsmatig vlak geen gelijkenis bestaat tussen de merken. Visueel zijn de merken volledig verschillend, aldus verweerder. Dominerend voor het beeldmerk zijn enerzijds de grote gestileerde A en anderzijds het aaneengeschreven woord ALIDOR. Deze grote gestileerde A komt nergens terug in het woordmerk van opposant. Verder is het letterteken ALIDOR ook verschillend van het woord A.E.DOR. Tot slot zijn de merken ook auditief totaal verschillend. Het bestreden merk wordt volgens verweerder in één vloeiende beweging uitgesproken, terwijl het merk van opposant wordt uitgesproken in drie delen. De cadans van beide woorden en de spanning tussen de onderdelen is totaal verschillend, meent verweerder. Hij is dan ook van oordeel dat de totaalindruk van de merken niet overeenstemt. De verschilpunten tussen de merken leiden tot een andere totaalindruk.

18. Op grond van het voorgaande besluit verweerder dat elk verwarringsgevaar uitgesloten is bij de gemiddelde consument. Hij verzoekt het Bureau dan ook de oppositie af te wijzen en het bestreden merk in te schrijven, alsook opposant te veroordelen tot de kosten van de oppositie.

III. BESLISSING

A.1 Verwarringsgevaar

19. Overeenkomstig artikel 2.14 BVIE kan de houder van een ouder merk, binnen een termijn van twee maanden, te rekenen vanaf de publicatie van de aanvraag, schriftelijk oppositie instellen bij het Bureau tegen een merk dat in rangorde na het zijne komt, overeenkomstig de bepalingen in artikel 2.2ter BVIE.

20. Artikel 2.2ter, lid 1 BVIE bepaalt, voor zover hier van belang: "Een merk wordt wanneer daartegen oppositie wordt ingesteld niet ingeschreven [...] indien: [...] b. het gelijk is aan of overeenstemt met een ouder merk en betrekking heeft op gelijke of overeenstemmende waren of diensten en daardoor bij het publiek gevaar voor verwarring bestaat, ook wanneer die verwarring het gevolg is van associatie met het oudere merk".

21. Volgens vaste rechtspraak over de uitlegging van Richtlijn (EU) 2015/2436 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2015 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (hierna: "Richtlijn") dient het gevaar voor verwarring bij het publiek, dat wordt gedefinieerd als het gevaar dat het publiek kan menen dat de betrokken waren of diensten van dezelfde onderneming of, in voorkomend geval, van economisch verbonden ondernemingen afkomstig zijn, globaal te worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het concrete geval (HvJEU, Canon, C-39/97, 29 september 1998, ECLI:EU:C:1998:442; Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, 22 juni 1999, ECLI:EU:C:1999:323; BenGH, Brouwerij Haacht/Grandes Sources belges, A 98/3, 2 oktober 2000; Marca Mode/Adidas, A 98/5, 7 juni 2002; Hoge Raad der Nederlanden, Flügel-flesje, C02/133HR, 14 november 2003, ECLI:NL:HR:2003:AK4818; Brussel, N-20060227- 1, 27 februari 2006).

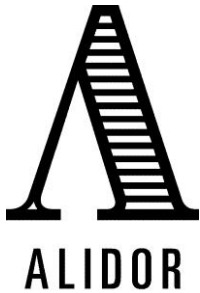
Vergelijking van de tekens

22. Uit de bewoordingen van artikel 5, lid 1, sub b van de Richtlijn (vergelijk artikel 2.2ter, lid 1, sub b BVIE), volgens dewelke "bij het publiek gevaar voor verwarring bestaat, ook wanneer die verwarring het gevolg is van associatie met het oudere merk", volgt dat de indruk die bij de gemiddelde consument van de betrokken soort waren of diensten achterblijft, een beslissende rol speelt in de globale beoordeling van het verwarringsgevaar. De gemiddelde consument neemt een merk gewoonlijk als een geheel waar en let niet op de verschillende details ervan (HvJEU, Sabel, C-251/95, 11 november 1997, ECLI:EU:C:1997:528).

23. De globale beoordeling van het verwarringsgevaar dient wat de visuele, auditieve of begripsmatige gelijkenis van de tekens betreft te berusten op de totaalindruk die door de merken wordt opgeroepen, daarbij onder meer rekening houdend met hun onderscheidende en dominerende bestanddelen.

24. De totaalindruk die een samengesteld merk bij het relevante publiek nalaat, kan door een of meerdere bestanddelen ervan worden gedomineerd (HvJEU, Limonchello, C-334/05 P, 12 juni 2007, ECLI:EU:C:2007:333). Bij de beoordeling of een of meer bestanddelen van een samengesteld merk domineren, moet met name met de intrinsieke eigenschappen van elk van die bestanddelen rekening worden gehouden door deze te vergelijken met de eigenschappen van de andere bestanddelen. Bovendien kan eventueel worden gezien, hoe de verschillende bestanddelen in de configuratie van het samengestelde merk zich tot elkaar verhouden (GEU, Matratzen, T-6/01, 23 oktober 2002, ECLI:EU:T:2002:261 en El Charcutero Artesano, T-242/06, 13 december 2007, ECLI:EU:T:2007:391).

25. De te vergelijken merken zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
A.E. DOR	

Visuele vergelijking

26. Het ingeroepen merk is een zuiver woordmerk bestaande uit twee letters, te weten A en E beide gevolgd door een punt, en het woord DOR. Het bestreden merk is een gecombineerd woord-/beeldmerk dat bestaat uit een gestileerde letter A en het woord ALIDOR. Het Bureau oordeelt dat het publiek in het beeldelement meteen een hoofdletter A zal herkennen, ondanks het ontbreken van het horizontale streepje. Dit wordt overigens ook niet betwist door verweerder.

27. Bij samengestelde tekens (woord- en beeldelement) heeft het wordelement vaak een grotere impact op de consument dan het beeldelement. Reden hiervoor is dat het publiek de tekens niet steeds analyseert en vaak naar het teken verwijst door gebruik te maken van het wordelement (zie in die zin ook GEU, SELENIUM-ACE, T-312/03, 14 juli 2005, ECLI:EU:T:2005:289). Hoewel de figuratieve elementen van het bestreden merk weliswaar niet te veronachtzamen zijn, oordeelt het Bureau dat zij samenvallen met de stiling van het letter- en wordelement zodat de aandacht van het publiek evenzeer zal uitgaan naar de wordelementen van het bestreden merk (zie in die zin ook Gerechtshof 's-Gravenhage, MOOVE-4MOVE, 200.105.827/0, 11 september 2012, ECLI:NL:GHSGR:2012:BX8916).

28. In beginsel zal de consument meer belang hechten aan het eerste deel van het teken (GEU, Mundicor, T-183/02 en T-184/02, 17 maart 2004, ECLI:EU:T:2004:79). Het Bureau stelt vast dat beide merken beginnen met dezelfde letter A. Verder hebben de merken ook hun laatste drie letters DOR gemeen. De merken verschillen door de toevoeging van de letter E in het ingeroepen merk en door de toevoeging van grafische elementen en de letters ALI in het bestreden merk.

29. Het Bureau is van oordeel dat er een zekere mate van visuele overeenstemming bestaat tussen de merken.

Auditieve vergelijking

30. Wat de vergelijking op auditief vlak betreft, dient eraan te worden herinnerd dat – strikt genomen – de fonetische weergave van een samengesteld teken overeenkomt met die van de woordbestanddelen ervan, ongeacht de grafische kenmerken van deze bestanddelen, die veeleer aan de orde komen in het kader van het onderzoek van het visuele aspect van het teken (zie arresten GEU, PC WORKS, T-352/02, 25 mei 2005, ECLI:EU:T:2005:176 en Thai Silk, T-361/08, 21 april 2010, ECLI:EU:T:2010:152).

31. Het ingeroepen recht zal worden uitgesproken als A-E-DOR. Het bestreden merk zal worden uitgesproken ofwel als A-A-LI-DOR, nu het Bureau hiervoor reeds heeft vastgesteld dat het Benelux publiek de gestileerde figuur kan herkennen als een letter A, ofwel als A-LI-DOR, aangezien het een gangbaar gebruik is de eerste letter van een woord uitvergroet weer te geven zodat men deze dan vervolgens niet nog eens apart zal uitspreken. De uitspraak van de eerste en laatste lettergreep van de merken is identiek. De uitspraak van de merken verschilt wat betreft de letter E in het ingeroepen merk en de letters A-LI, dan wel LI in het bestreden merk, afhankelijk van het feit of men de gestileerde A uitspreekt of niet.

32. De merken stemmen in auditief opzicht in zekere mate overeen.

Begripsmatige vergelijking

33. Het Bureau is van oordeel dat geen van de merken een duidelijke en vaststaande betekenis heeft. Een begripsmatige vergelijking is dan ook niet aan de orde.

Conclusie

34. De merken stemmen op visueel en auditief vlak in zekere mate overeen. Een begripsmatige vergelijking is niet aan de orde.

Vergelijking van de waren en diensten

35. Bij de beoordeling van de overeenstemming van de betrokken waren of diensten moet rekening worden gehouden met alle relevante factoren die de verhouding tussen de waren of diensten kenmerken. Dat zijn onder meer hun aard, bestemming en gebruik, maar ook het concurrerend dan wel complementair karakter ervan (HvJEU, arrest Canon, reeds geciteerd).

36. Bij vergelijking van de waren van het ingeroepen merk en de waren en diensten waartegen de oppositie is gericht, worden de waren en diensten in overweging genomen in de bewoordingen zoals opgenomen in het register, respectievelijk zoals aangeduid in de merkaanvraag.

37. De te vergelijken waren en diensten zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
	KI 32 Bieren; Vruchtendranken [alcoholvrije dranken]
KI 33 Cognac, Alcoholhoudende dranken met cognac, Armagnac, Rum.	KI 33 Eetbare alcoholhoudende dranken; Alcoholische dranken (uitgezonderd bier)
	KI 43 Serveren van voedsel en dranken voor gasten; Cateren van voedsel en dranken voor banketten; Catering; Cateringdiensten; Verhuur van cateringuitrusting; Restaurantdiensten; Mobiele restaurantdiensten; Restauratie [het verstrekken van maaltijden]

Klasse 32

38. De waren *bieren* van verweerder betreffen dranken die alcohol kunnen bevatten. Bieren stemmen naar oordeel van het Bureau dan ook overeen met de waren van het ingeroepen merk. Deze waren delen eenzelfde aard aangezien het allemaal alcoholische dranken zijn. Zij worden ook in dezelfde gelegenheden genuttigd. Ze zijn derhalve concurrerend. Hoewel de ingrediënten en de productiewijze van beide dranken verschilt, hebben ze wel dezelfde eindgebruikers en distributiekanaalen. Ze worden verkocht op dezelfde plaatsen waar zij zich in dezelfde rayons of in aanpalende rayons bevinden als de alcoholische dranken (GEU, ROSALIA DE CASTRO, T-421/10, 5 oktober 2011, ECLI:EU:T:2010:152).

39. De *vruchtendranken [alcoholvrije dranken]* van verweerder hebben dezelfde aard (dranken) en bestemming (het lessen van de dorst) als de waren in klasse 33 van opposant. Ook hebben deze waren vaak dezelfde verkoopkanalen en bevinden ze zich gezamenlijk op menu- of drankkaarten. Bovendien kunnen deze waren ook gecommmercialiseerd en geconsumeerd worden

met alcoholische dranken. Daarnaast is het mogelijk dat er een mix van verschillende drankjes wordt aangeboden, zoals een vruchtensap, gecombineerd met een alcoholische drank. Er zijn echter ook belangrijke verschillen aan te wijzen tussen alcoholhoudende en alcoholvrije dranken. Terwijl alcoholhoudende dranken over het algemeen worden gedronken in speciale en gezellige omstandigheden, worden alcoholvrije dranken dagelijks gedronken. De normaal geïnformeerde, redelijk omzichtige en oplettende gemiddelde consument let op dit onderscheid tussen alcoholhoudende en alcoholvrije dranken, dat overigens noodzakelijk is, aangezien sommige consumenten geen alcohol willen of zelfs mogen drinken (GEU, arrest Spago, T-438/07, 12 november 2009, ECLI:EU:T:2009:434). Bijgevolg, dient de overeenstemming tussen de twee soorten waren als gering te worden beschouwd (zie tevens in die zin GEU, ROSALIA DE CASTRO, reeds genoemd).

Klasse 33

40. Verweerder is van oordeel dat de waren in klasse 33 van het betwiste merk overeenstemmen met de waren van het ingeroepen recht (zie punt 16). Nu de overeenstemming van deze waren *in confesso* is tussen partijen zal het Bureau hier niet meer overgaan tot een vergelijking van deze waren.

Klasse 43

41. In het algemeen zijn waren en diensten naar hun aard verschillend. In geval van waren gaat het om fysieke producten die overgedragen kunnen worden en in het geval van diensten gaat het om ontastbare activiteiten die verricht worden. Inherent aan deze verschillen is dat de wijze van gebruik van waren en diensten ook verschillend is. Waren en diensten kunnen echter wel complementair zijn, bepaalde diensten kunnen immers niet uitgevoerd worden zonder gebruik te maken van bepaalde waren.

42. In deze context dient er aan herinnerd te worden dat er slechts sprake is van complementariteit wanneer de waren en/of diensten dermate onderling verbonden zijn dat de ene waar of dienst onontbeerlijk of belangrijk is voor het gebruik van de andere, zodat de consumenten kunnen denken dat de productie van beide waren en diensten in handen is van een en dezelfde onderneming (zie in deze zin GEU, The O STORE, T-116/06, 24 september 2008, ECLI:EU:T:2008:399).

43. In casu is het Bureau van oordeel dat er geen sprake is van een dergelijke nauwe band tussen de diensten in klasse 43 van verweerder en de waren in klasse 33 van opposant. De diensten van verweerder zijn gericht op het serveren van voedsel en dranken voor directe consumptie en verschillen van de waren van het ingeroepen recht. Weliswaar zijn ook de (alcoholhoudende) dranken van verweerder bestemd voor menselijke consumptie, maar dit verband met de diensten van het bestreden merk is te ver verwijderd om complementariteit te kunnen aannemen.

44. Het loutere feit dat restaurants en cateraars veelal ook alcoholhoudende dranken serveren, is op zichzelf onvoldoende om overeenstemming aan te tonen (GUE, Hai, T-33/03, 9 maart 2005, ECLI:EU:T:2005:89). Hoewel het voorkomt dat producenten van dranken hun merk ook verbinden aan restauratiediensten (bijvoorbeeld cafés onder het merk van een bekende bierbrouwer) kan dit niet worden gedefinieerd als een staande handelspraktijk en blijft het vooral beperkt tot grote, bekende en succesvolle ondernemingen. Er mag dan wel een verband bestaan

tussen de diensten van verweerder en de waren van opposant, dit wil nog niet zeggen dat de consument er een gezamenlijke herkomst aan zal toeschrijven. Zij hebben bovendien een andere aard, hebben geen gemeenschappelijk doel en er is geen sprake van concurrentie tussen beide. De diensten van verweerder stemmen dan ook niet overeen met de waren van opposant.

Conclusie

45. De waren van verweerder zijn deels overeenstemmend en deels in geringe mate overeenstemmend met de waren van opposant. De diensten van verweerder stemmen niet overeen met de waren van opposant.

A.3 Globale beoordeling

46. Bij de beoordeling van het gevaar voor verwarring spelen met name de aandacht van het publiek, de gelijkheid, dan wel overeenstemming van de waren en diensten en van de tekens een rol.

47. De gemiddelde consument wordt geacht redelijk oplettend, geïnformeerd en omzichtig te zijn. Het aandachtsniveau van de gemiddelde consument kan variëren naar gelang van de soort waren of diensten waarom het gaat (arrest Lloyd Schuhfabrik Meyer, reeds geciteerd). De betrokken waren zijn uit hun aard gericht op het grote publiek, waarbij van een normaal aandachtsniveau moet worden uitgegaan.

48. De globale beoordeling van het gevaar voor verwarring veronderstelt een zekere onderlinge samenhang tussen de in aanmerking te nemen factoren, met name tussen de overeenstemming van de merken en de soortgelijkheid van de waren of diensten waarop zij betrekking hebben. Zo kan een geringe mate van soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten worden gecompenseerd door een hoge mate van overeenstemming tussen de merken, en omgekeerd (arresten Canon en Lloyd Schuhfabrik Meyer, beide reeds geciteerd).

49. Het verwarringsgevaar is des te groter naarmate de onderscheidingskracht van het oudere merk sterker is. Merken die hetzij van huis uit, hetzij wegens hun bekendheid op de markt, een sterke onderscheidingskracht hebben, genieten dus een ruimere bescherming dan merken met een geringe onderscheidingskracht (HvJEU, Canon, Sabel en Lloyd Schuhfabrik Meyer, alle reeds geciteerd). In casu is het ingeroepen recht niet beschrijvend voor de betrokken waren en heeft het dus van huis uit een normaal onderscheidend vermogen.

50. Voorts is ook van belang dat de gemiddelde consument slechts zelden de mogelijkheid heeft verschillende merken rechtstreeks met elkaar te vergelijken, maar aanhaakt bij het onvolmaakte beeld dat bij hem is achtergebleven (arrest Lloyd, reeds aangehaald). Voor de volledigheid wijst het Bureau erop dat gevaar voor verwarring bij een deel van het publiek voldoende is om de oppositie toe te wijzen (zie in die zin GEU, Hai/Shark, reeds aangehaald).

51. De merken zijn visueel en auditief in zekere mate overeenstemmend. Een begripsmatige vergelijking is niet aan de orde. De waren van verweerder zijn deels overeenstemmend en deels in geringe mate overeenstemmend met de waren van opposant. De diensten van verweerder

stemmen niet overeen met de waren van opposant. Op deze gronden, en gelet op hun onderlinge samenhang, is het Bureau dan ook van oordeel dat het in aanmerking komend publiek kan menen dat de overeenstemmende waren afkomstig zijn van dezelfde of van economisch verbonden ondernemingen.

B. Overige factoren

52. In het kader van de oppositieprocedure is er geen sprake van een veroordeling in de gemaakte kosten (zie punt 18). Er is enkel voorzien in een kostenverwijzing, die is vastgesteld op het vaststaande bedrag van de oppositietaks, indien de oppositie volledig wordt toegewezen (of afgewezen).

C. Conclusie

53. Op grond van het voorgaande besluit het Bureau dat er sprake is van gevaar voor verwarring tussen de merken voor wat betreft de (in geringe mate) overeenstemmende waren.

IV. BESLUIT

54. De oppositie met nummer 2012399 wordt gedeeltelijk toegewezen.

55. De Benelux aanvraag met nummer 1337287 wordt niet ingeschreven voor de volgende waren:

Klasse 32: Alle waren.

Klasse 33: Alle waren.

56. De Benelux aanvraag met nummer 1337287 wordt wel ingeschreven voor de volgende diensten:

Klasse 43: Alle diensten.

57. Geen van de partijen wordt in de kosten verwezen op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE juncto regel 1.28, lid 3 UR, aangezien de oppositie gedeeltelijk toegewezen wordt.

Den Haag, 20 december 2019

Tineke Van Hoey
(rapporteur)

Tomas Westenbroek

Camille Janssen

Administratieve behandelaar: Simonne Stevens-Vermeire